

πικῆς Χερσονήσου, ἐξήρανε καὶ τὸν Μίλαυα ποταμὸν. Ἐπειτα διαβάς τὴν Αἴνον, ἐκρατοπέδουσιν εἰς τὸν Δορίσκον, ὅπου εἶναι πεδιάς τῆς Θράκης παραθαλασσία, καὶ ἄρμολιωτάτη εἰς κρατόπειδον τοσαύτου κρατοῦ. Ἐκεῖ ἦτον καὶ φρούριον, καὶ φρουρὰ Περσῶν, ἐκ τῶν πρατίρων ἐκρατειῶν.

§. ζ'. Ἐκεῖ τοίνυν ἐθεώρησε, καὶ ἐμίτρησε τὸ κράτευμα οὕτω. Συνήθροισιν εἰς ἓνα διάστημα τόπου δέκα χιλιάδες ἀνθρώπους. Ἐπειτα φράξας τὴν περιοχὴν ταύτην, μεταχειρίσθη αὐτὴν μίτρον δέκα χιλιάδων ἀνθρώπων. Οὕτω τοίνυν μετρήσας τὸ κράτευμα ὅλον κατὰ εἶδη ὡς εἶπον μὲ τὸ κοιλόν, εὔρε τοὺς μίτρον τῆς ξηρᾶς ἑκατὸν ἐβδομήκοντα μυριάδων· ἃ εἰσιν ἐν μιλιούσιον καὶ ἑπτακοσίας χιλιάδας. Ἦσαν δὲ τὰ ἐξῆς εἶδη ἐν τῇ ἐκρατείᾳ ταύτῃ.

Ἔθνη	Στρατηγοὶ οὕτως.
Ἀσσύριοι	Ὀτάσπης.
Ἄριοι	Σισάμης.
Ἀράβιοι	} Ἀρσάμης τοῦ Δαρείου.
Αἰθίοπες	

Ἔθνη.

Στρατηγοὶ αὐτῶν.

5 Ἀρμένιοι
Φρύγες

Ἀρτόχμης γαμβρὸς τοῦ
Δαρίου.

Ἄλαρῶδιοι
Σάσπειρες

5 Μασίσιος τῷ Σιρομίτρου.

Πάκτριαι

Ἰζάσπης τοῦ Δαρίου.

10 Σάκαι

Βασσάκης τῷ Ἀρταβάνου.

Βιθυνοὶ

Ἀρτύριος τῷ Ἀρταβάνου

Γαυδάριοι,

Φαρναζάθρης.

Ἰνδοὶ

Αἰθίοπες

10 Ἀριόμωδος τοῦ Ἀρτυ-
ρίου ἀδελφός.

35 Κόσπιοι

Ἰλιάρης τοῦ Ὀτάνου.

Πίρσιοι

Μασσάγης τοῦ Ὀαρίζου.

Λέδουες

Λίγυες

Γωδρίας τοῦ Δαρίου.

Μαριυδυσανοὶ

20 Σύροι

Λυδοὶ

Μυσοὶ

Ἀρταρίνης (α).

(α) Ὁ στρατὸς πρότερον εἰς τὸν Μεγαδῶνα μετὰ τὸ
Δῆτον.

Ἔθνη	Στρατηγοὶ αὐτῶν.
Λαῶνες	} 15 Βάδρης τοῦ Ἰσάνου.
Μιλύαι	
25 Μήδοι	} Τυράνης.
Μύκοι	
Οἰτίοι	} Ἀρσμήνης τοῦ Δαρείου.
Μόσχοι	
Τιβερηνοὶ	} Ἀριόμεδος τοῦ Δαρείου, υἱός.
30 Μάκρωνες	
Μεσύνιοι	} Ἀρταύκτης (α).
Μάραι	
Εὐλχοὶ	} 20 Φαραδάτης.
Πέρσαι	
35 Πέρθοι	} Ἰσάνης
Χοράσμοι	
Πάκτιες	} Ἀρτάβαζος.
Περικάνιοι	
Παργαῖοι	} Ἀργύτης.
40 Ματιηνοὶ	
	Σιρομίρης τοῦ Οὐβέ- ζου (β).
Παργαῖοι	} 25 Δῶτος τοῦ Μεγασίδου.
40 Ματιηνοὶ	

(α) Τοῦτον ἐκαύσαν ἅπαντες οἱ Ἕλληες.

(β) Τοῦτον τὸν Οὐβέζον ἐθυσάν οἱ Ἕλληες, ὡς ἐν ἄλλαις ρηθίσεται.

· Ἔθνη.

Σουδιουοί

Ἰβηροί

Σαράγγαι

Νησιώται τῆς

Ἐυθράς Θα-

44 λάσσης.

Στρατηγοὶ αὐτῶν.

Ἀζάνης.

Μεγάπανος.

Φερειδάτης τοῦ Μεγα-

βάζου.

29 Μαρδόντης τοῦ Βα-

γαίου (α).

Ταῦτα ἄρα τὰ ἔθνη συνεκρότουσαν τὸ περσικὸν κράτευμα (β). Ἀρχιστρατηγοὶ δὲ τούτων ἦσαν εἰς· ὁ Μαρδόνιος τοῦ Γωβρύου· ὁ Τριταυταίχμης τοῦ Ἀρτοβάνου· ὁ Σμερδομένης τοῦ Ὀτάου· ὁ Μασσίσης τοῦ Δαρίου· ὁ Γέργης τοῦ Ἀρίξου· ὁ Μεγάθυκος τοῦ Ζωπύρου· πάντες Πέρσαι καὶ συγγενεῖς τοῦ Ξέρξου. Εἶχον δὲ οἱ Πέρσαι δέκα χιλιάδας κράτευμα ἐκλεκτὸν ἀθόνατον καλούμενον, ἐπειδὴ ἀνεπληροῦ-

(α) Οὗτος ἐφραυθήθη ὕδατον ἐν τῇ ἐν Μυκκλή μάχῃ.

(β) Μόνον τοὺς Ἑβραίους δὲν ἀναφέρει ὁ Πρόδοτος, ὅστις ἀναμοχλεύει πᾶσαν τὴν Ἀσίαν· ἀλλ' ἀναφέρει μόνον τοὺς Φοίνικας ἐγκαταλείβουσαν τῆς Παλαιστίνης, καὶ τοὺς Συρίους.

το πάντοτε ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποθνησκόντων. Τούτων δὲ στρατηγὸς ἦτον ὁ Ἰθάρης. Τὸ δὲ Ἴππικόν ἦτον ὀγδοήντα χιλιάδες, καὶ δύο Ἴππαρχοι αὐτοῦ· ὁ Ἀμαμθρης, καὶ Τίθαιος, οἵτινες ἦσαν ἀμφότεροι υἱοὶ τοῦ Δάτειος τοῦ νικηθέντος εἰς τὸν Μοραθῶνα. Ἦεν μὲν καὶ τρίτος Ἴππαρχος ὁ Φαρνούχης· ἀλλ' ἔμεινεν εἰς τὰς Σάροδεις, ἐπειδὴ ἔπεισεν ἐκ τοῦ Ἴππου, καὶ κατήντησεν εἰς φθίσιν. Οὗτος ἦτον ὁ περὶ ζικὸς στρατὸς μέχρις ἐνταῦθα, ἐκτὸς τῶν σκευοφόρων, καμήλων, ἀρμάτων, θεραπείας, παλλακίδων, καὶ τῆς ἄλλης Ἀσιατικῆς πολυτελείας τοῦ βασιλείως καὶ τῶν στρατηγῶν.

§. ς. Ὁ δὲ στόλος εὐρίθη ὑπὲρ τὰς χιλίας τριήρεις, τὰς ὁποίας παρσκευάσαντες ἐξῆς ἔβη.

Ἔθνη.	Ἀριθμ. τριηρ.	Ναύαρχ.
Αἰγύπτιοι	200	Μάπης Τύριος
Φοίνικες καὶ οἱ		
Σύριοι τῆς Παλαιας.	300	Τετράμνητος Σιδώνιος
Κύπριοι	150	Γόργος καὶ Τιμῶναξ.
Κίλικες	100	Συίννισις.
Πάμφυλοι	30	
Λύκιοι	50	Κυβερνίσκος.

Ἔθνη.	Ἀριθμ. τριήρ.	Ναύαρχ.
Δωριεῖς τῆς Ἀσίας	30	
Κάρεις	10	Ἰσιαῖος, Πίγρις καὶ Δαμασίθυμος.
Ἴωνες	100	
Νησιῶται τῆς Ἴων.	17	
Αἰολεῖς	60	
Ἑλλησπόντιοι (α)	100	
Ἀλικαρνασεῖς	5	Ἀρτεμισία.

Τούτων δὲ μόνον οἱ στρατηγοὶ ἀναφέρονται· ἀλλ' οὗτοι ἠκολούθουν ὡς δοῦλοι μᾶλλον, ἐκτὸς τῆς Ἀρτεμισίας, ἣτις εἶχε πολλὴν παρρησίαν πρὸς τὸν Ξέρξην, εἶπε καὶ πολλὰς ὀρθὰς γνώμας εἰς τὰ συμβούλια αὐτοῦ. Εἶχε καὶ τὰς σαχυτάτας τριήρεις καὶ λαμπροτάτας μετὰ τοὺς Φοίνικας. Ἐβασίλευε δὲ τοὺς Ἀλικαρνασεῖς, Κώους, Νισυρίους, καὶ Καλυδνούς. Ταύτης τὰς τριήρεις δὲν ἀναφέρει ὁ Ἡρόδοτος ἐν τῷ καταλόγῳ. Ἀρχιναύαρχοι δὲ τοῦ στόλου ἦσαν Πέρσαι· ὁ Ἀχαμένης τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ὁ Ἀριαδίγνης τῶν Ἴώνων καὶ Κερῶν ἀμφοτέρωθεν.

(α) Ἐκτὸς τῶν Ἀδουθηνῶν, οἵτινες ἔμειναν, εὐὰ φύσιν ἀπέπρωσε τὴν γέφυραν τοῦ Ἑλλησπόντου.

ροι υἱοὶ τοῦ Δαρείου. Τῶν δὲ λοιπῶν ἦσαν ἄλλοι δύο, ὁ Πρίξασπις καὶ ὁ Μεγάβαζος τοῦ Μεγαβάτου. Ἐν ἑκάσῃ δὲ τριήρῃ ἦσαν διακόσιοι ἄνθρωποι, ὧν οἱ τριάκοντα ἦσαν Πέρσαι, Σόκαι, Μῆδοι. Αἱ δὲ τριηκύντοροι καὶ τὰ Ἰπασγωγὰ πλοῖα καὶ λοιπὰ εἶχον ἀνὰ ὀγδοῦκοντα ἄνθρώπους. Ὡς ἐπαριθμεῖ ὁ Ἡρόδοτος τρεῖς χιλιάδας πλοῖα μὲ τὰ σιταγωγὰ καὶ λοιπὰ, καὶ δύο μελιούνια στρατεύματα, καὶ τὸ ἥμισυ περίπου μόγιμον, πεζικὸν καὶ ναυτικόν. Ἐγένετο μὲν διάφοροι ἐπικρίσεις τῶν Ἱσوريκῶν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ στρατεύματος τούτου, κατὰ συμπρασμὸν· ἐπειδὴ φαίνεται ἀπίθανον τὸ πρῶγμα· ἀλλ' ὁ Διοδώρος λέγει οὕτως· ὅστις ἀμφισβᾷλει, ἐνθυμηθῆτω, πόσον στρατεύμα ἐστρατολογήθη ἐν τῇ Ἰταλίᾳ πρὸ ἑλίγου, καὶ πόσον ἐν τῇ Σικελίᾳ· καὶ συγκρινέτω τὴν Ἰταλίαν πρὸς τὴν Ἀσίαν. Λέγει δὲ ὅτι ἦτον ὀκτακόσαι χιλιάδες μόνου τὸ πεζικόν· ἔπειτα ἔλαβε καὶ διακοσίας χιλιάδας παρὰ τῶν ἐν Εὐρώπῃ συμμάχων. Αἱ δὲ τριήρεις ἦσαν κατ' αὐτὸν χεῖλαι διακόσαι, ὧν αἱ τριακύνται εἴκοσι ἦσαν Ἑλληνικαί, καὶ μόνου τὸ στρατεύμα τούτων ἦτον τῶν Ἑλλήνων· τὰ δὲ σκά-

φη τοῦ Ξέρξου· οἷον κατασκευάσθησαν μὲ ἔξοδα αὐτοῦ. Ἐκτὸς δὲ τούτων εἶχε καὶ ὀκτακόσια πλοῖα ἱππαγωγὰ, καὶ τρεῖς χιλιάδας τρηκοντούρους (α).

§. ζ. Μετὰ δὲ τὴν ἐπιθεώρησιν καλίσας τὸν Δημάρατον, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἐν τῷ στρατοπέδῳ, εἶπε· Νομίζεις, Δημάρατε, ὅτι οἱ Ἕλληες ἔχουσι τοσαύτην τόλμην, ἵνα ἀντιπαραταχθῶσι πρὸς ταύτην τὴν δύναμιν; Ἐκεῖνος δὲ ἀπεκρίθη ταῦτα· οἱ Ἕλληες οὐκ ἀριθμοῦσι ποτὲ τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλὰ στρατεύουσιν, ὅσοι καὶ ἂν τύχῃσι, μὴ ἀπόρασιν, νὰ νικήσωσιν, ἢ νὰ ἀποθάνωσιν ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν. Καὶ ἂν στρατεύσῃσι μόνου χίλιοι, ἢ καὶ ὀλιγώτεροι, εἶναι ἱκανοὶ νὰ σοὶ ἐνσυντιωθῶσι. Γελῶσας δὲ ὁ Ξέρξης, εἶπε καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα. Ἐπειτα ἀφῆκεν εἰς τὸν Δορίσκον Ἐπαρχον τὸν Μασκάμην. Αὐτὸς δὲ διαιρίσας τὸ περσικὸν στρατεύμα εἰς τρία μέρη, ἐκέλευσε, τὸ μὲν εἶναι νὰ στρατεύῃ πλησίον τῆς θαλάσσης παραλλήλως μὲ τὸν κόλον. Στρατηγοὶ δὲ τούτου ἦσαν δύο, ὁ Μαρδόνιος καὶ

(α) Ἡρόδοτος, Πολύμν. Διάδ. ια'.

Μασίσης. Τὸ δὲ ἄλλο, νὰ διαβαίῃ ἐνδοτε-
 ρον διὰ τῆς μεσογείου χώρας. Τούτου δὲ στρα-
 τηγαὶ ἦσαν ὁ Τριταυταίχμης καὶ Γέργις. Αὐ-
 τὸς δὲ ἔχων τὸ τρίτον, καὶ στρατηγοὺς τὸν
 Σμερδομένην καὶ Μαγαδύζην, ἐστράτευε πρὸς
 τὴν Ἄκαυθον ἀναμεταξὺ τῶν ἄλλων δύο. Ὡς
 τὸ μὲν ἐν μέρος ἰσχημάτιζε τὸ δεξιόν, τὸ δὲ
 ἄλλο τὸ ἀριστερόν κίρας, καὶ αὐτὸς εἶχε τὸ
 κέντρον τῆς στρατιᾶς. Τὸ δὲ σύνθημα ἦτον, νὰ
 ἐνωθῶσιν εἰς τὴν Ἄκαυθον. Ἦσαν δὲ ὑναγκα-
 σμένοι οἱ ἐγχώριοι, ὡς προείρηται, νὰ προ-
 ετοιμάζωσι δείπνα πολυτελῆ, σκηναίς, τραπί-
 ζας, κλίνας, ἐρώματα καὶ λοιπὰ, δι' αὐτὸν
 καὶ διὰ τοὺς στρατηγοὺς καὶ ἀξιωματικοὺς αὐ-
 τοῦ, ὡς εἶτρονον ζῶα καὶ ὄρνιθας πρὸ πολ-
 λῶν μνηῶν, εἰς εὐχαρίστησιν αὐτοῦ. Ἐπειτα
 ἀναχωροῦντες ἐκεῖθεν, ἐλάμβανον πάντα τὰ
 ἔπιπλα, σκηναίς καὶ σκεύη, ὅσα ἠτοιμάσθησαν
 εἰς ὑποδοχὴν καὶ περιποίησιν αὐτῶν, καὶ αὐ-
 τοὺς τοὺς ἐγχωρίους· διότι ἡ προσθήκη τῶν
 τοιούτων ἀπῆται καὶ ὀμάξας, καὶ ὑποζύγια,
 καὶ ἀνθρώπους. Ὄθεν ἠφανίσθησαν πολλαὶ πό-
 λεις κατὰ κράτος. Ἐπειδὴ ὁ Ἀντίπατρος ἐπι-
 σότης ἐνωῶν πόλεων τῶν Θασίων ἐν τῇ Θρά-

κῆ, κατεδάπανησε μόνον εἰς ἓν δεῦρον τέτρα-
κόνσια τάλουτα. Ὁ δὲ Μεγακρίων ὁ Ἀδδηροίτης
μετὰ τὴν ἐκείθεν ἀναχώρησιν τοῦ Ξέρξου, εἶ-
πε πρὸς τοὺς Ἀδδηροίτας, νὰ εὐχαριστήσῃ
τοὺς θεοὺς, ἐπειδὴ δὲν ἐζήτησε καὶ ἄρισον.

Θ. η'. Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Ἀκαυθον, ἐχάρη-
μεν, ἰδὼν προθύμους εἰς τὸν πόλεμον τοὺς
Ἀκαυθίους, ἐλυπήθη δὲ, διότι ἀπίθανον ὁ
Ἀρταχάτης ὁ ἐπιστάτης τῆς διώρυγος, ὅστις
ἦτον Πέρσης εὐγενῆς καὶ δοκιμὸς εἶχε καὶ
σῶμα ὑπερφυῆς, καὶ φωνὴν μεγάλην. Ἐθαψε
τοῖσιν αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς. Οἱ δὲ Ἀκούθιοι
τὸν ἐτίμησαν ὡς ἥρωα κατὰ τινα χρησμόν.
Διαβιβάσας δὲ τὸν σόλον διὰ τῆς διώρυγος,
ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς τὴν Θέρμηθ τὴν νῦν Θεο-
σαλούκην, ὅπου ἦλθε καὶ αὐτὸς μετ' τὸ πεζικόν,
καὶ ἐκρατοπέδευσεν ἀπὸ τῆς Θέρμης μέχρι τοῦ
Ἀλιάκμονος ποταμοῦ. Ἐξήρανθησαν καὶ ἄλλοι
ποταμοὶ εἰς τὸν ὁρόμον, εὐθα διέβαινε. Μί-
χρῃς ἐνταῦθα ὄλσε οἱ τόποι, ὅσους διέβη, ἦ-
σαν ὑποκείμενοι αὐτοῦ ἐκ τῶν πρωτέρων ἐκ-
κρατειῶν. Θείων δὲ νὰ παρατηρήσῃ τὴν το-
ποθεσίαν τῶν Τεμπῶν, ἦλθε μετ' τὸν σόλον,
μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Πηνειοῦ, καὶ πάλιν

ἐπέστρεψεν εἰς τὸ στρατόπεδον, τὸ ὁποῖον ἦτον
 κυρίως ἐν τῇ Πιερίᾳ, κατωτέρω τῆς νῦν Βε-
 ροίας. Ὅτε δὲ ἤθιλε, νὰ περιδιαβάσῃ εἰς τὴν
 θάλασσαν, ἢ νὰ κατασκοπεύσῃ τινα τόπον,
 ἤρχετο μὲ τρίτην Σιδουίαν. Διέτριψε δὲ πολ-
 λὰς ἡμέρας ἐκεῖ, καὶ τὸ τρίτον μέρος τοῦ
 στρατοῦ, τὸ ὁποῖον ἔφθασεν ἕως εἰς τοὺς πρό-
 ποδας τοῦ Ὀλύμπου, ἔκοψε πολλὰ δένδρα
 τοῦ ἔρους τούτου, ἵνα ἀναίξῃ δρόμον κατ'
 εὐθείαν εἰς τὴν Περρῶσιαν. Ἐφοβήτο ἴσως
 νὰ παράσῃ διὰ τῶν Τεμπῶν, νομίζων, ὅτε
 φυλάττουσιν ἐκεῖ οἱ Ἕλληες. Ἐκεῖ τοίνυν ἐ-
 πίστεψαν καὶ οἱ κήρυκες αὐτοῦ ἐκ τῆς Ἑλλά-
 δος, οἱ μὲν κενοὶ, οἱ δὲ φέροντες γῆν καὶ ὕ-
 δωρ. Ἐδωκαν δὲ ταῦτα τὰ ἐξῆς ἔθνη τῆς Ἑλ-
 λάδος. Οἱ Θεσσαλοὶ, Δόλοπες, Αἰυιᾶνες,
 Περρῶνιοι, Λοκροὶ, Μάγνητες, Μηλιεῖς,
 Ἀχαιοὶ οἱ Φθιώται, οἱ Θησαῖοι καὶ οἱ λοιποὶ
 Βοιωτοὶ, ἐκτὸς τῶν Θεσπιέων, καὶ Πλαταιῶν.
 Ὁ δὲ Ξέρξης ἐκήρυττεν, ὅτι στρατεύει μόνον
 πρὸς τιμωρίαν τῶν Ἀθηναίων. Ὅθεν ὅσοι ἔ-
 δωκαν γῆν καὶ ὕδωρ ἐνόμιζον ἑαυτοὺς εἰς ἀσ-
 φάλειαν, οἱ δὲ ἄλλοι ἔτρεμον, γνωρίζοντες
 τὴν ἀδυναμίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὴν δέμα-
 μιν τοῦ Ξέρξου.

§. 9'. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀκούοντες τὴν δύ-
 ναμιν καὶ τὰς ἀπελάς αὐτοῦ, καὶ τὸν μηδισμόν
 τῶν Ἑλλήνων μέχρι τῆς Βοιωτίας, ἦλθον εἰς
 ἄκραν ἀρηχανίαν. Ὄθεν ἐπεμψαν θεωροὺς εἰς
 τοὺς Δελφοὺς, νὰ ἐρωτήσωσι τὸ χρηστήριον.
 Ἡ δὲ Πυθία ἀπεκρέθη, νὰ φύγῃσι εἰς τὰ πέ-
 ρατα τῆς οἰκουμένης, διότι δὲν εἶναι ἐλπίς
 σωτηρίας. Ἐλυπήθησαν τοίνυν μεγάλως οἱ
 θεοὶ. Συμβουλευθέντες δὲ ὑπὸ τινος Δελ-
 φοῦ Τίμωνος καλουμένου, ἔλαβον ἰκετηρίαν,
 καὶ ἐκάθησαν ἰκέται εἰς τὸ Ἴερόν, παρακαλοῦν-
 τες τὸν Ἀπόλλωνα, νὰ συμβουλεύσῃ τὴν σω-
 τηρίαν αὐτῶν. Τότε ἐδόθη ἄλλος εὐνοϊκώτε-
 ρος χρησμὸς, λέγων, νὰ κατακλεισθῶσιν εἰς
 ξύλινον τείχος· καὶ ὅτι ἡ Σαλαμίς ἀπολείσει
 τέκνα μητέρων. Ἐλθόντος δὲ τοῦ χρησμοῦ εἰς
 τὰς Ἀθήνας, ἔλεγον, τινὲς μὲν, ὅτι ξύλινον
 τείχος εὐνοεῖ τὴν ἀκρόπολιν· διότι ἦτον τοιοῦ-
 του τὸ ἀρχαῖον τείχος· ἄλλοι δὲ, ὅτι εὐνοεῖ
 τὰ πλοῖα, καὶ σωτηρίαν αὐτῶν τὴν ναυμαχίαν.
 Ἄλλοι πάλιν ἔλεγον, ὅτι ὄν ναυμαχήσωσι,
 μίλλουσι νὰ νικηθῶσιν, καὶ νὰ διαρθάρουν πε-
 ρὶ τὴν Σαλαμίνα. Ὄθεν ἦσαν αἱ γυνῶμαι διη-
 ρημέναι. Τότε εἶπεν ὁ Θιμσοκλῆς, ὅτι τὸ

ξύλων τείχος ἔννοσι τὰς τριήρεις, καὶ τὸ ἄλ-
 λο, τὴν φθορὰν τῶν βαρβάρων περὶ τὴν Σα-
 λαμίνα· καὶ εἰς ταύτην τὴν γνώμην ἐπέστη-
 σαν ὅπουτες (α). Ὅθεν παρεσκευάζον τὸν εὐ-
 λον, ἔχοντες πολλὰς τριήρεις προετοιμασμέ-
 νας διὰ τὸν Αἰγινήτικόν πόλεμον, κατὰ τὴν
 γνώμην τοῦ Θεμιστοκλέους. Ἐπεμφαν καὶ πρίσ-
 θεις εἰς τὰς ἄλλας πόλεις, ζητοῦντες βοή-
 θειαν· διέλυσαν καὶ τὸν Αἰγινήτικόν πόλεμον.
 §. ια'. Συναχθέντες τοῖνον οἱ πρίσθεις τῶν
 Ἑλληνικῶν πόλεων εἰς τὸν Ἴσθμόν, ὅσαι δὲ
 ἐμῆδισαν, ἐβουλεύοντο περὶ τῆς καινῆς σωτη-
 ρίας, κατέπαυσαν καὶ τοὺς μεταξύ τινῶν πό-
 λεων ἀμαζήσαντας πολέμους. Τότε ἔμαθον, ὅτε
 κατέβη ὁ Σέρξης εἰς τὰς Σάρδεις, καὶ ἔπεμ-
 ψαν ἐκεῖ τρεῖς κατασκόπους. Ἐπειτα ἔπεμψαν
 πρίσθεις εἰς τὸ Ἄρχος, Κέρκυραν, Κρήτην,
 καὶ εἰς τὴν Σικελίαν πρὸς τὸν Γέλωνα περὶ
 βοηθείας. Οἱ μὲν κατάσκοποι ἐλήφθησαν εἰς
 τὰς Σάρδεις ὑπὸ τῶν στρατηγῶν τοῦ Σέρξου,
 καὶ κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον. Ἄλλ' ὁ Σέρ-
 ξης μαθὼν τοῦτο, ἠλευθέρωσεν αὐτούς. Ἐπει-

(α) Ὅρα ἐν τῷ βίβ. αὐτοῦ.

τα δείξας πρὸς αὐτοὺς ὄλον τὸ κράτευσμα
 τοὺς ἔπεμψεν ἐπίσω, ἵνα δηγῶνται τὴν δύ-
 ναμιν αὐτοῦ πρὸς κατάπληξιν τῶν Ἑλλήνων.
 Τοιοῦτόν τε μεγαλήψυχον ἔδειξε καὶ εἰς τὸν
 Ἑλλήσποντον. Κατέβαινον ἐκεῖθεν πλοῖα σιτα-
 γεγὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἠρώτησε τοὺς κυ-
 βερνήτας, ποῦ πηγαινουσιν. Εἰς τὴν Ἑλλάδα,
 εἶπον, φέρομεν σίτον πρὸς τοὺς ἐχθροὺς σου.
 Ἐκείνος δὲ εἶπε, καὶ ἡμεῖς ἐκεῖ ἐρχόμεθα· ἔ-
 πειτα τοὺς ἀφῆκεν. Οἱ δὲ Ἀργεῖοι ἐμηδιζον
 κατὰ τινας, κολακευθέντες ὑπὸ τοῦ Ξέρξου·
 οἷον ἔπεμψε πρέσβυν πρὸς αὐτοὺς, λέγων, ὅτι οἱ
 Ἀργεῖοι καὶ οἱ Πέρσαι εἶναι ἀπύγονοι ἐνὸς
 πατρὸς τοῦ Περσίου. Κατ' ἄλλους δὲ, αὐτοὶ
 ἐκάλουν αὐτὸν, νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τί-
 λος δὲ προφασιζόμενοι, ὅτι ζητοῦν αὐτοὶ τὴν
 ἡγεμονίαν τοῦ πολέμου, δὲν συνεμάχησαν.
 Τὸ αὐτὸ προσποιούμενος καὶ ὁ Γέλων, δὲν
 συνιμάχησεν. Ἰπίσχετο ὅμως πολλὴν βοήθει-
 αν, ἂν εἶδεν αὐτῷ τὴν ἡγεμονίαν. Ἐπεμψε
 δὲ ἄνθρωπον πικρὸν εἰς τοὺς Δελφοὺς μὲ τριή-
 ρεις, καὶ μὲ χρήματα πολλὰ, νὰ φυλάττῃ ἐ-
 κει. Καὶ ἂν νικήσῃ ὁ Ξέρξης, νὰ δώσῃ αὐτῷ
 τὰ χρήματα, καὶ γῆν καὶ ὕδωρ. Ἄν ἔμῳς νί-

κῆσωσιν οἱ Ἕλληες, νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Σικελίαν, ὡς καὶ ἐγένετο. Κατ' ἄλλους δὲ εἶχε καὶ αὐτὸν ἄλλοι μὲ τοὺς Καρχηδονίους τοὺς συμμάχους τοῦ Ξέρξου, καὶ ἐνίκησεν αὐτοὺς τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐν τῇ Σικελίᾳ, ἐν ἣ ἐνίκησαν οἱ Ἕλληες τὸν Ξέρξην εἰς τὴν Σαλαμίνα. Οἱ δὲ Κερκυραῖοι λόγῳ μὲν ὑπεσχέθησαν, ἔργῳ δὲ ἐπέμψαν ἑξήκοντα τριήρεις πρὸς τὴν Πελοπόννησον, νὰ προσμύνωσι τὸ τέλος τοῦ πολέμου. Ὡσαύτως δὲν συνεμόχησαν καὶ οἱ Κρήτες.

δ. β'. Ἐν ᾧ δὲ ἦτον εἰς τὴν σύνοδος εἰς τὸν Ἴσθμῶν, ἐπέμψον οἱ Θεσσαλοὶ, καὶ ἐζήτησαν βοήθειαν, λέγοντες, ὅτι μόνον δὲν εἶναι ἱκανοὶ, νὰ φυλάξωσιν ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Ἄλλως δὲ, ἀναγκάζονται νὰ μηδίσωσιν. Ὅθεν ἐπέμψαν δέκα χιλιάδας ὀπλίτας, Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους, καὶ δύο στρατηγούς, Θεμισοκλῆα τὸν Ἀθηναῖον, καὶ Εὐαίνετον τὸν Λακεδαιμόνιον. Οὗτοι τοίνυν ἐλθόντες διὰ θαλάσσης εἰς τὸν Μαλιακὸν κόλπον, ἐξῆλθον ἐκεῖ, καὶ ἀνέβησαν πεζικοὶ εἰς τὰ Γέμπη, ὅπου ἦλθε καὶ τὸ Ἴπικὸν τῶν Θεσσαλῶν. Ἐπέμψαν περὶ βοήθειας καὶ εἰς ἄλλας πόλεις.

Ὁ δὲ ῥηθείς Ἀλέξανδρος τοῦ Ἀμύντου ἐπεμ-
 ψεν ἄνθρωπον ἐκ τῆς Μακεδονίας, καὶ παρε-
 κίνει αὐτοὺς, νῦν φύγωσιν ἐκείθεν, ἵνα μὴ κα-
 ταπατηθῶσιν ὑπὸ τοῦ πλῆθους τοῦ ἐθχροῦ·
 ἐπειδὴ τὰ Τίμπη δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ φυλαχθῶσι
 μὲ τόσον ὀλίγον ἐξοπλισμὸν. Ὅθεν φοβηθέντες,
 ἀνεχώρησαν. Ὁ Διοδώρος λέγει, ὅτι οἱ Θετ-
 τалоι ἐμῆδισαν, καὶ διὰ τοῦτο ἀνεχώρησαν
 αὐτοί. Ἦτον δὲ καὶ κίνδυνος, νὰ κυκλωθῶσιν
 ἐκεῖ· διότι ἦτον καὶ ἄλλη πόροδος ἀνωτέρω
 ἐν τῇ Περίσειδιᾳ κατὰ τὴν πόλιν Γόου. Ταῦ-
 τα δὲ ἐγένοντο, ὅτε ἦτον ὁ Ξέρξης ἐτι εἰς
 τὸν Ἑλλήσποντον. Ἀφ' οὗ δὲ ἐπέσρισαν οὗ-
 τοι εἰς τὸν Ἰσθμὸν, ἐδουλεύοντο πάλιν, ποῦ
 νὰ ἀπαντήσωσι τὸν ἐχθρὸν, καὶ ὁπισσίσθη
 κατὰ τὴν κοινωτέραν γνώμην, νὰ φυλάξωσι
 τὰς Θερμοπύλας μὲ τὸ πεζικόν, καὶ τὸ Ἀρ-
 τεμίσιον μὲ τὸ ναυτικόν, τὰ δύο ἐπιώτατα
 μέρη, καὶ πλησίον ἀλλήλων κείμενα, ἵνα ἐνεργῶσι
 συμφώνως ἀμφοτέρωθεν τὰ ἐρατεύματα. Συ-
 νέθη μὲν φιλονικία μεταξὺ Ἀθηναίων καὶ Λα-
 κειδαίων περὶ τῆς ἡγεμονίας, ὅμως ἐπαυ-
 σεν αὐτὴν ὁ Θεμιστοκλής, ὡς εἴρηται ἐν τῷ
 βίῳ αὐτοῦ. Ἐπειδὴ οἱ Λακιδαιμόνιοι, κα

πάντες οἱ ἄλλοι σύμμαχοι ἤθελον ἐρατηγὸν Λακεδαιμόνιον. Ὄθεν διωρίσθησαν ἐρατηγοὶ Λακεδαιμόνιοι ἀμφοτέρων τῶν ἐρατευμάτων· τοῦ μὲν πεζικοῦ ὁ Λεωνίδας, τοῦ δὲ ναυτικοῦ ὁ Εὐρυδάτης. Κυρίως ὅμως ἐρατηγὸς καὶ ναύαρχος ἦτον ὁ Θεμιστοκλῆς. Τούτων δὲ γινομένην ἔμαθον, ὅτι ὁ Ξέρξης ἦλθεν εἰς τὴν Περσίαν. Ὄθεν δαλύσαντες τὴν σύνοδον, ἐστράτευον πρὸς τοὺς ῥηθέντας τόπους.

§. γ'. Ὁ δὲ Ξέρξης δὲν ἐπέρασε διὰ τῶν Τεμπῶν, ἀλλὰ διὰ τῆς ῥηθείσης παρόδου εἰσεβαλεν εἰς τὴν Περραιβίαν, καὶ εἰσείθην διὰ τῆς Θεσσαλίας, ἔφθασεν εἰς τρεῖς ἡμέρας εἰς τὰς Μηλιῆας, ἔπειτα εἰς τὴν Ἄλυν τῆς Ἀχαιῆας, καὶ τέλος εἰς τὰς Θερμοπύλας, καὶ ἐστρατοπέδευσεν εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Τραχινίας μεταξὺ τῶν δύο ποταμῶν, Σπερχειοῦ καὶ Ἀσωποῦ. Ἐξήρανε καὶ τινὰς ποταμοὺς τῆς Θεσσαλίας. Ἐρχόμενος δὲ, ἐλάμβανε πανταχόθεν ἐράτευμα, ὡς εἴρηται, ἀπὸ τῆς Θράκης μέχρι τῆς Θεσσαλίας. Καὶ οἱ μὲν Θράκες, καὶ οἱ νησιῶται τῆς Θράκης ἔδωκαν αὐτῷ ἑκατὸν εἴκοσι τρίηρεις, καὶ εἰκοσιτέσσαρας χιλιάδας ἐράτευμα. Τὸ δὲ πεζικόν, ὅπερ ἔδω-

καν οἱ Θράκες, Ποίονες, Ἑορδοί, Βοττιαῖοι,
 Χαλκιδεῖς, Βρύγοι, Περῖται, Μακεδόνες,
 Ἀχαιοί, καὶ αἱ λοιπαὶ παραθαλάσσιαι πόλεις.
 ἐγένετο τριακῶσαι χιλιάδες. Ὡς ἦτον ἔλον
 τὸ μάχῃμον κράτευμα τότε διὰ Μιλιούνια καὶ
 περίπου ἐξῆκῶσαι πεντήκοντα χιλιάδες καθ'
 Ἡρόδοτον. Ἄλλο δὲ τόσον ἀριθμῆαι καὶ τὸ πλῆ-
 θος τῶν σιταγωγῶν, δουλῶν, ὑπηρετῶν καὶ
 λοιπῶν, ὡς γίνεται ὁ ἀριθμὸς ἅπας τῆς κρα-
 τιάς πέντε μιλιούνια, διακῶσαι ὀγδοήκοντα
 τρεῖς χιλιάδες, καὶ διακῶσαι εἴκοσι ἄνθρωποι,
 τοὺς ὁποίους ἔφερεν ὁ Ξέρξης μέχρι τῶν Θερ-
 πυλῶν, καὶ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Μογνησίας Ση-
 πιάδος καλουμένου, ἔπου ἤλθεν ὑπερῶν καὶ ὁ ρό-
 λος. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν σιτοποιῶν, εὐνοῦχων,
 παλλακίδων, ὑποζυγίων, ἀχθοφόρων ζώων,
 τῶν Ἰνδικῶν σκύλων, καὶ λοιπῶν τοιοῦτων,
 ἦτον ἄγνωστος. Μέγας ἰνταῦθα τοίνυν εἶεν
 εἶρην οὐδεμίαν ἀντίστασιν πρὸς, οὔτε ὁ ναυτι-
 κός, οὔτε ὁ πεζικὸς στρατός, ἢ ἐξ ἀνθρώπων,
 ἢ ἐκ φύσεως. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐφάνησαν ἐχθροὶ
 ἐναυτίαι καὶ οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἡ φύσις.

β. ιδ'. Ὁ δὲ ρόλος ἔμεινεν εἰς τὴν Θέρ-
 μην ἑνδεκά ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκείθεν ἀναχώ-

ρησιν τοῦ Ξέρξου. Πλευσαυτες δὲ τὴν ἐνδεκάτην
 ἡμέραν, ἔπεμψαν δέκα ταχείας τριήρεις εἰς τὴν
 Σκίαθον ὡς προφυλακὴν, ὅπου ἦσαν τρεῖς τριή-
 ρεις τῶν Ἑλλήνων προφύλακες, ἡ μία τῶν
 Ἀθηναίων, ἡ ἄλλη τῶν Αἰγυνητῶν, καὶ ἡ τρί-
 τη τῶν Τροιζηνίων. Τριήραρχοι δὲ τούτων
 ἦσαν, τὸν μὲν Ἀθηναίων ὁ Φόρμος, τῶν δ'
 Αἰγυνητῶν ὁ Ἀσωνίδης, τῶν δὲ Τροιζηνίων
 ὁ Πραξίνος. Οὗτοι τοίνυν ἰδόντες τὸ πλῆθος
 τῶν Περσῶν, ὤρμησον εἰς φυγὴν. Οἱ δὲ Πέρ-
 σοι ὀλώξαντες αὐτοὺς, ἔλαβον πρῶτον τὴν
 τριήρη τῶν Τροιζηνίων, καὶ ἔσφαξαν εὐθύς εἰς
 θυσίαν ἐν τῇ πρύμνῃ τὸν κάλλιπον ἐπιβάτην
 Λέοντα καλούμενον. Οὗτος ἄρα ἦτον ἡ πρῶ-
 τη θυσία ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Ἐπειτα δὲ ἔλα-
 βον καὶ τὴν τῶν Αἰγυνητῶν, ὅπου τις Πύθης
 ὀνομαζόμενος, ἐκρουργήθη μὲν μαχόμενος,
 ἔμως δὲν ἀπέθανεν. Ὄθειν ἰθαύμασαν οἱ Πέρ-
 σοι, καὶ τὸν ἔλαβον εἰς τὸ εἰστόπειδον αὐτῶν.
 Ἐπειτα ἀφ' οὗ τὸν ἰάτρευσαν ἐπιμελῶς, τὸν
 ἔδειξαν εἰς τὸ εἰσάτευμα ὡς θίαμο, ἵνα γνω-
 ρίζῃ μὲ πούους ἔχη καὶ πολεμήσῃ. Τούς δὲ
 ἄλλους μετεχειρίσθησαν ὡς αἰχμαλώτους. Τῶν
 δὲ Ἀθηναίων ἡ τριήρης ἔπεισεν ἔξω πρὸς τὰς

ἐκβολὰς τοῦ Πηνειοῦ, καὶ αὐτὴν μὲν ἔλαβον οἱ Πέρσαι, οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐξεληθόντες εἰς τὴν Θεσσαλίαν, ἦλθον ὁδοὺς εἰς τὰς Ἀθήνας.

§. ιι'. Τοῦτων δὲ γενομένων, εἰδείξαν ἀπὸ τῆς Σκιᾶθου σημείον διὰ τῶν πυρῶν πρὸς τὸν ἐν Ἀργεμισίῳ Ἑλληνικὸν στόλον, ὅτι ἔρχεται τὸ ἄπειρον πλῆθος τῶν Περσῶν. Ὄθεν φοβηθέντες οἱ Ἕλληνες, ἀφῆκαν ἐκεῖ ἡμεροσκόπον, εἵπειτα ἔφερον τὸν στόλον εἰς τὴν Χαλκίδα, καὶ φυλάξωσι τὸ σενὸν τῆς Εὐρίπου. Ὁ δὲ στόλος τῶν Περσῶν ἦλθεν εἰς τὴν Σκιᾶδα, ὁδηγούμενος ὑπὸ τινος Σκυρίου Πόμμωνος καλουμένου, καὶ προσωρμίσθη εἰς ἀκτὰς, καὶ εἰς ἄλλα τοιαῦτα κινδυνώδη μέρη. Ἐκείνην δὲ τὴν νύκτα συνέβη ὄνιμος βορρῆς σφοδρότατος, καὶ συνέτριψε τρισχόσια πλοῖα οὐτῶν, ἐπνιξε καὶ πρὸς πλῆθος ἀνθρώπων. Ὄθεν συνήθρυσαν οἱ Μάγνητες ἄπειρα πλοῦτη ἐκ τῶν ναυαγίων· ἐπειδὴ ἐπεκράτησε τρεῖς ἡμέρας ἢ τρικυμία, καὶ οἱ Πέρσαι ἔκτισαν τεῖχος, φοβούμενοι μήπως ὁρμήσῃ κατ' αὐτῶν οἱ Θεσσαλοί, κατὰ ταύτην τὴν ἀρμοδίαν περίσσειν. Διὰ τοῦτο ἐνόμισαν οἱ Ἀθηναῖοι σύμμαχον τὸν βορρῆαν, καὶ εἰλέησαν αὐτὸν· διότι αὐτὸς ἐφθαιρε πρὸ-

τερον καὶ τὸν ζόλου τοῦ Μαρδονίου. Μαθόν-
 τες δὲ τοῦτο οἱ Ἕλληες, ἐθυσίασαν εἰς τὸν
 Σωτήρα Ποσειδῶνα, ἔπειτα ἐπέστρεψαν πάλιν
 εἰς τὸ Ἄρτεμισιον. Ὁ δὲ ζόλος τῶν Περσῶν
 ἦλθεν εἰς τὸς Ἀρίτας, οὐτικρὺ τοῦ Ἄρτεμισίου,
 καὶ προσωρρίσθη ἐκεῖ. Δικαπίυτε δὲ τριήρεις
 ὑπερον ἐρχόμεναί, εἶδον τὸν Ἑλληνικὸν ζόλου
 εἰς τὸ Ἄρτεμισιον, καὶ νομίσαντες, ὅτι ἦσαν
 τῶν Περσῶν, ἤρχοντο ἐκεῖ. Οἱ δὲ Ἕλληες
 ἐννοήσαντες τὸ πρᾶγμα, ἐξῆλθον καὶ ἔλαβον
 αὐτάς. Εὐρον δὲ ἐν αὐταῖς καὶ τρεῖς ἐπιστή-
 μους ἄνδρας, τὸν Σαυδάκην, ὑπαρχον τῆς Κύ-
 μης, τὸν Ἀριδῶλιον, τύραννον τῶν Ἀλαδάων
 τῆς Καρίας, καὶ τὸν Πένδυλον, στρατηγὸν τῶν
 Κυπρίων ἐκ τῆς Πάρου. Οὗτος δὲ ἔχων δω-
 δεκα τριήρεις, ἀπώλεσε τὰς εὐδεκα εἰς τὴν
 τρικυμίαν, καὶ εἶχε τότε μόνον μίαν, ἣτις ὠ-
 δήγησεν αὐτὸν εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν. Μαθόν-
 τες οὖν παρὰ τούτων οἱ Ἕλληες, ὅσα ἤθε-
 λον, περὶ τοῦ στρατεύματος τῶν Περσῶν, ἐ-
 πέμφαν αὐτοὺς δεδεμένους εἰς τὸν Ἴσθμόν.